

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu må Venstres ordfører meget undskyldte, men ting, der er gennemført i 1990, kan jeg ikke bruge til ret meget her, hvor jeg står i 2006.

Jo, der er gennemført analyser på sektorforskningsområdet, som peger på, at det kunne være en god idé; det er jeg med på. Men vi taler altså også om fusioner af universiteterne, og det er jo ikke bare, om der skal fusioneres, det er også, hvilke fusioner der skal gennemføres, og bl.a., når det handler om de monofakultære universiteter, er det jo en selvstændig diskussion værd, hvor jeg i hvert fald i forløbet blev klogere, for én ting er, at det lyder rigtigt, men når man går ud og kigger på virkeligheden, falder argumenterne.

IT-Universitetet er det allerbedste eksempel. Ministeren har måske også i sidste ende erkendt, at det var en dårlig idé, for dogmet var: Tværfaglighed opnår man bedst på store universiteter med mange fakulteter. Men hvad er sandheden på it-området? Det er, at IT-Universitetet, der er monofakultært, er meget mere tværfagligt, end man er på Københavns Universitet.

Så den der form for skrivebordsantagelser holder ikke, og derfor havde det fra starten været bedre at få en analyse også på universiteterne af: Hvad skal vi med de her fusioner, og hvad for nogle er de rigtige?

Formanden:

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det virker altså, som om der ikke er nogen grænser for selvmodsigelserne fra fru Charlotte Fischer. På den ene side er man meget optaget af, at det skal være frivilligt, og at det skal have grund og grobund i de enkelte institutioner og universiteter, men på den anden side vil fru Charlotte Fischer have, at vi skal komme med en masterplan, så vi sådan med ført hånd kan styre hele processen. Jeg har altså svært ved at se, hvilken model der skulle kunne tilfredsstille begge hensyn.

Er det ikke et udtryk for, at Det Radikale Venstre er lidt ærgerlig over, at der nu virkelig sker noget på et område, som man gerne vil forsøge at virke meget aktiv på, og at man nu må konstatere, at den proces, der er i gang og nu er ved at være afsluttet, ender med at få et rigtig godt

resultat, som sikrer, at de mål, som regeringen har lanceret, nu bliver til virkelighed, og i en procesdiskussion forsøger man så at finde nogle hår i suppen, bare fordi man ikke selv har været hurtigt nok?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nej, altså, vi har ikke så små sko på, at vi går rundt og ærgrer os, hvis noget lykkes for andre; det må jeg indrømme.

Den ønskeproces, vi gerne ville have haft, var, at man havde haft et ordentligt beslutningsgrundlag, som vi politikere kunne drøfte det ud fra, og så havde man spurgt universiteterne og institutionerne, hvad de syntes, og på baggrund af de to ting fik man så et samlet billede.

Det, der sker nu, er jo, at da man ikke har haft et beslutningsgrundlag, en slags uvildig undersøgelse af, hvad man kan sige om det her, så har vi sagt: Jamen så må det logiske være at sige, at det så er ren frivillighed, så er det universiteterne, vi lytter til, for vi har ikke andet at holde det op imod.

Derfor synes jeg overhovedet ikke, der er nogen som helst selvmodsigelse, når man siger, at vi skulle have haft et beslutningsgrundlag, og så skulle vi selvfølgelig også have lyttet til universiteterne.

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe, der har en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne i anledning af meningsudvekslingen mellem ordføreren og hr. Rasmus Prehn spørge, om ikke fru Charlotte Fischer er enig med mig i, at der virkelig er konkrete tilfælde med utrolig uhenigtsmæssige ting i forbindelse med de fusioner.

Den såkaldte Børstinggruppe var enig om – fordi alle, når det drejede sig om fødevarer, hylkede princippet »fra jord til bord«, alle syntes, at det var rigtigt – at de tre ting, fødevarer, jordbrug og miljø, skulle bevares samlet. Det syntes alle var rigtigt. Også videnskabsministeren sagde: Børstinggruppen har ret i det der. Det synes også de tre sektorforskningsinstitutioner. Og så sker der alligevel det, at de bliver spredt for alle vinde. Er det ikke et eksempel på, at der er sket noget uhenigtsmæssigt, som ingen faktisk har